Zarovnávanie sekvencií s použitím metód klasifikácie (rozšírený abstrakt)

Michal Hozza*

Školiteľ: Tomáš Vinař^{1†}, Michal Nánási^{2‡}

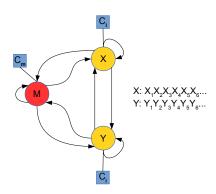
¹ Katedra aplikovanej informatiky, FMFI UK, Mlynská Dolina 842 48 Bratislava
² Katedra informatiky, FMFI UK, Mlynská Dolina 842 48 Bratislava

Bežné zarovnávače DNA sekvencií pracujú len s jednotlivými dvojicami báz [Durbin et al., 1998]. Naše zakomponováva dodatočné informácie (poskytnuté formou anotácií k bázam), aby sme vytvorili kvalitnejšie zarovnania.

Na zakomponovanie informácie sme sa rozhodli využiť klasifikátory, ktoré rozhodujú, či dané pozície majú byť zarovnané k sebe alebo nie.

Vyvinuli sme 2 modely pre zarovnanie sekvencií s anotáciami za pomoci klasifikátora, ktoré sú založené na skrytých Markvovych modeloch.

Model s klasifikátorom ako emisiou: V tomto modeli sme nahradili emisné tabuľky stavov výstupom z klasifikátora.

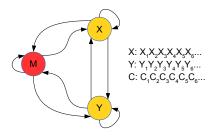

Obr. 1: Model s klasifikátorom ako emisiou

Problémom tohto modelu je, Model však nie je celkom korektný, pretože pravdepodobnosti emisií nesumujú do 1. Avšak ukázalo sa, že model aj napriek tomu funguje celkom dobre.

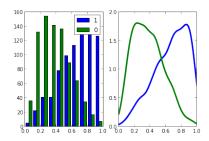
V tomto modeli sme trénovali iba tranzície, emisie sme mali priamo z natrénovaného klasifikátora.

Model s klasifikátorovou páskou: Aby sme vyriešili problém s korektnosťou predošlého modelu, navrhli sme alternatívny model, ktorý navyše modeluje aj výstup z klasifikátora. Nemodelujeme teda len dvojicu sekvencií, ale aj sekvenciu výstupov klasifikátora.

Obr. 2: Model s klasifikátorovou páskou

V tomto modeli sme trénovali aj tranzíciezície aj emisie. Výstupy z klasifikátora sme rozdelili do 10 košov rovnomerne na intervale <0, 1>

Obr. 3: Distribúcia výstupu klasifikátora pre pozitívne (modrá) a negatívne (zelená) príklady

Ukázalo sa, že klasifikátor sa dokáže celkom dobre naučiť, ktoré bázy majú byť zarovnané k sebe a ktoré nie. Na obrázku 3 je distribúcia výstupov kalsifikátora. Pozitívne príklady sú tie, ktore majú byť zarovnané k sebe.

Literatúra

[Breiman, 2001] Breiman, L. (2001). Random forests. *Machine learning*, 45(1):5–32.

[Brejová and Vinař, 2011] Brejová, B. and Vinař, T. (2011). *Metódy v bioinformatike [Methods in Bioinformatics]*. Knižničné a edičné centrum FMFI UK. Lecture notes.

[Durbin et al., 1998] Durbin, R., Eddy, S., Krogh, A., and Mitchison, G. (1998). *Biological Sequence Analysis: Probabilistic Models of Proteins and Nucleic Acids*. Cambridge University Press.

^{*}Michal.Hozza@ksp.sk

[†]vinar@fmph.uniba.sk

[‡]mic@compbio.fmph.uniba.sk